

Homenatge al poeta local, Josep Pujades Truch.

(Abreujades notes biogràfiques)

Poble que honora els seus fills i habitants distingits pels seus mèrits i qualitats, s'honora a si mateix. Així ho han comprès i ho venen fent els Ajuntaments darrers i l'actual de Masnou, honorant-los degudament, ja sigui retolant uns carrers de la Vila amb el nom de bons patri-cis i fills predilectes, amb el de llurs experts marins, amb el de l'eminent mestre Lluís Millet i el d'il·lustrats professors; ja sigui homenatjant públicament els que foren mestres d'ensenyança durant molts anys en les escoles municipals i ja, ara, pagant en nom de tota la població, un deure d'admiració i d'agraïment al llorejat poeta masnoví, el benemerit Josep Pujadas i Truch, amb el present homenatge fervorós que té ben merescut.

Qui és aquest poeta masnoví?

Els qui hem reguit atents els passos de la seva vida literària i hem experimentat goigs inefables en els seus triomfs - considerant que cadascun d'ells era també pel bon nom i glòria de la Vila - no creiem pas mancar a donar resposta a tal pregunta fent així, una petita biografia senzilla de la seva personalitat destacada ja i desapercebuda per molts dels seus conciutadans.

En Pujadas es un català de cor, prou conegut dels escriptors de la nostra terra i dels jurats de diversos Certàmens i Jocs Florals; es un inspirat cantor de la natura i de la vida, un verdader poeta. Nasqué al Masnou el dia 29 de Maig de 1876, de família modesta i de bons costums avellats, restant aviat orfe de mare. Estudió i reposat a l'escola, ben prompte sobresortí dels seus condisceples obtenint els primers premis en les assignatures d'ensenyament primari, dominant en breu temps la llengua francesa amb la seva

2/
enversada ortografia. Comença aleshores la seva afició a la poesia, escrivint regularment els versos primers, concorrent a vetllades literàries locals i sobretot, esmerçant la major part de les hores de lleure, en llegir les obres dels millors poetes populars.

Sorprès i admirat de la difícil facilitat amb que componien llurs incorregibles versos els mestres de l'art poètic, no es deturà gens ni mica en el seu propòsit, seguint endavant en la seva naixent vocació, estudiant i llegint sempre amb entusiasme per perfeccionar-se en el difícil art, essent aquest mitjà la seva guia, i tenint per únic mestre, la peculiar i fecunda inspiració. Pot ben dir-se que s'ho deu tot a ni mèrit, havent-se creat, per tant, una indiscutible patent i filiació pròpia; tots els seus poemes de diferents ritmes, porten el segell d'original propietat, sense por d'ésser confos amb altres.

Els cants de to festiu, patriòtic, d'amor, de fe de natura i de costums populars i patriarcalcs eixits de la seva ploma, han estat ben acollits i afortunats per cert, havent meregut els millors premis en nombrosos certamens de Catalunya i Repúbliques Americanes; però on ha tret relleu la seva gran inspiració de poeta ha estat en to sentimental, com ho proven el monòleg dramàtic "Pobre Mare!" i l'èlegia "Cants d'enyor" poema en el qual l'autor, pare afligidíssim, amb llàgrimes del cor, plora i fa plorar els llegidors la mort de la seva filla Rosa, flor juvenívola, encis de sa llar.

Deixant de banda l'infinitat de composicions que escrigué per festivals i actes commemoratius celebrats aci a la Vila, cançons i folles de caramelles per als cors locals i de Leyá i Alella, informacions i dedicatòries - puix la seva ploma no ha tingut mai un no per a ningú - ha presentat al públic obres bellíssimament versificades: l'episodi dramàtic "Vida i Mort" estrenat amb gran èxit el dia 3 de gener de 1897 al Teatre Circ de Masnou i representat en festes escolars als

teatres Nou Retiro, Principal i Novetats de Barcelona; "Els Llops" quadre dramàtic estrenat a Buenos-Aires; "El promís de la Carmeta" comèdia en un acte; "Astúcies d'un corredor" humorada en 1 acte; el diàleg poètic "Orfenets!!" ple de tendresa i sentiment; el monòleg festiu "Vinc de casar-me" i el darrer ben tramatat drama en 3 actes representat a la Catequística de Masnou, "Fra Anselm o el Consol del perdo".

Un servei útil als escolars de nostra terra feu En Pujades Ruch publicant a justos precs. de coneeguts pedagogs, el seu primer i únic llibre "Ramell de felicitacions i poesies escolars" a fi que els infants es servissin de la llengua catalana per a felicitar els seus familiars en les festes senyalades, llibre que fou ben acollit per totes les escoles exhaurint-se'n molt aviat dues edicions que, amb tot afecte, dedica als seus estimats mestres En Francesc Flòs i Calcat i el qui us escriu aquestes notes.

El seu temperament d'activitat poètica ha fet que no deixés de prendre part en gairebé tots els Certàmens i Jocs Florals de Catalunya, menys els de Barcelona (ell sap per què) guanyant premis i accésits en els de Sabadell, Badalona, Molins de Rey, Agramunt, Castellar del Vallès, Lleida, Gràcia, Buenos Aires, Terrassa i en altres que de moment, no recordem, col·leccionant valuosos objectes d'art i diplomes qual nombre ascendeix a mes de trenta..... si mal no tenim anstat; gairebé tots foren exposats al Centre Coral el dia que rebé el nomenament de Soci Honorari d'aquella Societat, a fi que la població de Masnou es fés carrec de tal meritoria adjudicació, allunyant tote idea de vanagloria personal, que sempre ha estat ben renyida amb la provada modestia del nostre poeta. I a propòsit de tal dia, recordem amb fruïció les paraules de cordial agraïment pronunciades en correctes quartets de magnífics versos endecasil·lats a la Societat i als amics consòcis per l'en-

4 /
-l'airat Tribut que justament se li feia. De la mateixa manera
han estat els escassos parlaments que s'ha vist obligat a
pronunciar en public; en ells s'hi albira sempre l'anima
del poeta.

La literatura seva predilecte qu'ell ha conegut
des fa molts anys i en hores sostretes al repòs del seu
treball industrial, no l'ha privat de complir els seus deures
de ciutadà en profit de la Vila i de llurs veïns. De
jovenet, ell va ésser el cronista del Masnou en el setma-
nari "La Costa de Llevant"; mes tard, el corresponsal d'una
revista i de periodics catalans de Barcelona; President de
Juntes instructives i benèfiques; Conseller del Consistori munici-
pal; i el principal organitzador i Secretari dels Jocs Florals
que, en tan lluïment, varen celebrar-se a Masnou.

En el transcurs de la seva afanyosa vida de
treball manual i literari, demés de l'intens afecte que porta
a tots els seus familiars com a pare bondados, mai no ha
deixat d'estimar devotament sa vila nadiua, pregonant
arreu i amb lloança la seva boniquesa natural i les
bones qualitats que l'honoren i Que Déu l'hi pagui amb
salut excel·lent i llarga vida, i que el poble correspongui
com fa ara! Heu's ací en aquest sonet publicat, una pro-
va de tal estimació:

— A MASNOU —

« i Masnou dels meus amors! Vila xamosa,
« la més blanca, joliva i esplendorosa
« que Déu pota somrient arrán del mar

« penyora de l'haltat i d'onradesa
« espill de caritat, font de noblesa!
« de la costa joíell el més peculiar

« Terra de brans marins i varons savis
« que han dut, arreu del món, ton nom triomfant,
« i de noies d'ulls clars i rojos llavis
« que t'omplen tot d'encís i dolç encant.

« Ditxós qui del gran món lluny de l'escòria
« de sa vida, aprop teu, arriba al fi
« que és passar d'una glòria a l'altre glòria
« poder a ton redós viure i morir »